

»Ringkøbing Rets straffedom af 11. september 1998 angår bl.a. fortolkningen af udtrykket »kortvarige ferieophold« i § 40, stk. 1, i lov om planlægning (planloven).

I den pågældende sag havde de tiltalte i vinterhalvårene 1994/95, 1995/96 og 1996/97 udlejet deres sommerhus i henholdsvis 13, 13 og 16 uger.

Dommen frifinder de tiltalte for overtrædelse af planlovens § 40, stk. 1. Hvad angår udtrykket »kortvarige ferieophold« antager retten, at der i perioden 1. oktober – 31. marts »kan være tale om flere ophold af 3-4 ugers varighed, blot der mellem sådanne ophold er et interval, hvor sommerhuset ikke anvendes til overnatning«.

Dommen vedrører ikke planlovens § 41 (»pensionist-reglen«).

Ifølge planlovens § 51, stk. 1, er det kommunalbestyrelsen – ikke Skov- og Naturstyrelsen – der påser overholdelsen af planlovens § 40 om anvendelse af boliger i sommerhusområder.

Miljø- og Energiministeriet går ud fra, at kommunalbestyrelsens tilsyn foregår i overensstemmelse med gældende ret, herunder Ringkøbing Rets dom af 11. september 1998. Dommen er anket til Vestre Landsret af anklagemyndigheden.«

Spm. nr. S 463

Til miljø- og energiministeren (17/11 98) af:
Hans Christian Schmidt (V):

»Finder ministeren, at sagsbehandlingstiden i Naturklagenævnet er rimelig, og hvad agter ministeren eventuelt at foretage sig for at nedbringe sagsbehandlingstiden, herunder om ministeren agter at afsætte flere midler?«

Svar (27/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Naturklagenævnet har de seneste år haft en stigning både i antallet af sagsområder og i antallet af klagesager inden for de enkelte sagsområder. Der synes imidlertid at have fundet en stabilisering sted i antallet nye sager i 1998 på et niveau som i 1997.

Den øgede sagsmængde har resulteret i, at der er flere ikke færdigbehandlede sager og en

øget sagsbehandlingstid for en række af de største sagsområder.

Naturklagenævnet vil i 1999 få et øget budget og vil kunne anvende opsparede midler. De ressourcemæssige rammer, der er budgetteret med på Forslag til Finanlov for finansåret 1999, forventes derfor at medføre, at det nuværende niveau for sagsbehandlingstiderne ikke stiger væsentligt i forhold det nuværende niveau, hvilket ikke findes urimeligt.

Miljø- og Energiministeriet vil i den kommende tid følge udviklingen i sagsbehandlingstiderne.

Spm. nr. S 470

Til socialministeren (17/11 98) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvad ministeren i regeringens børnepolitiske redegørelse mener med »Ved fastlæggelsen af priserne for deltidspladser er kommunerne kun bundet af, at forældrebetalingens andelen for deltids- og fuldtidspladser ikke samlet set må overstige de lovfastede maksimale forældreandele. Kommunerne bør derfor tage i betragtning, at prismæssig differentiering mellem fuldtids- og deltidspladser sikrer en sammenhæng mellem udnyttelse og betaling. Samtidig kan prisdifferentiering medvirke til at forskyde efterspørgslen yderligere over mod deltidspladser og dermed udgøre en økonomisk fordel for både kommunen og de, der benytter deltidsstilbudene.«?

Svar (24/11 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det fremgår af servicelovens § 15, at forældrene betaler for ophold i dagtilbud til børn med et beløb, der svarer til 30 pct. af de budgetterede udgifter ved opholdet i dagtilbudet, bortset fra ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Samtidig er der indeholdt en bemyndigelse til socialministeren til at fastsætte nærmere regler om nedsættelse eller bortfald af betalingen.

Til grund for den nævnte omtale i den børnefamiliepolitiske redegørelse ligger, at det er regeringens opfattelse, at kommunerne i videre udstrækning, end det er tilfældet i dag, kan ud-